

„Urmăriți pacea ...”

Verset călăuzitor: Evrei 12.14

Evrei 12.14: Urmăriți pacea cu toți și sfințenia, fără de care nimeni nu-L va vedea pe Domnul.

În acest verset biblic găsim pacea și sfințenia alăturate. Ele ne sunt prezentate ca țeluri, pe care trebuie să le urmărim cu toată râvna. Unul se referă la relația noastră cu oamenii, celălalt la relația noastră cu Dumnezeu. Astfel de asocieri din Scriptură au adesea o semnificație deosebită și ar trebui să le acordăm o atenție mult mai mare. Și în 1 Tesaloniceni 5.23 găsim pacea și sfințenia asociate într-o singură propoziție: „Iar Însuși Dumnezeuul *păcii* să vă *sfințească* pe deplin.” Apostolul dorește ca la venirea Domnului credincioșii din Tesalonic să fie găsiți fără vină în duh, suflet și trup. Ochii lui se îndreptau spre credințioșia lui Dumnezeu, și el exclamă: „Credincios este Cel care vă cheamă, care va și face aceasta!” (1 Tesaloniceni 5.24). Pavel cunoștea suferințele prin care treceau credincioșii din Tesalonic. El știa cât de ușor pot fi tulburate și răpite liniștea și pacea inimii de necazuri și îi conduce spre izvorul păcii noastre — spre Dumnezeu, Dumnezeuul păcii. Acolo nu poate pătrunde nicio neliniște a acestui timp. El rămâne Dumnezeuul păcii, iar gândurile Sale despre noi sunt gânduri de pace neschimbătoare.

Plinătatea Sa de pace și sfințenia Sa sunt izvorul și puterea care ne împinge să urmărim pacea cu toți și sfințenia. Ambele merg mână în mână. Nu putem urmări sfințenia și să lăsăm deoparte pacea cu toți. Domnul vrea să fie glorificat prin amândouă. De aceea, nu trebuie să lăsăm loc oboselii și epuizării. „Urmăriți”, spune Cuvântul, și în aceasta se exprimă zelul cu care trebuie să urmărim pacea cu toți.

Și totuși, poate fi necesară o limită, pentru că, în urmărirea păcii cu toți, trebuie să urmărim și sfințenia. De aceea, nu putem avea pace în detrimentul sfințeniei sau în detrimentul adevărului și al credințioșiei față de Domnul. Un lucru este însă important: în noi înșine nu trebuie să existe niciun obstacol în calea păcii și niciun motiv de neînțelegere. De aceea, Cuvântul ne spune: „Atât cât depinde de voi, trăiți în pace cu toți oamenii” (Romani 12.18).

De câtă înțelepciune și har avem nevoie în această chestiune, mai ales când duhul de ceartă este la lucru sau ne confruntăm cu cei care gândesc altfel! Aici trebuie să ne dovedim fii ai păcii și să dobândim și partea fericită a făcătorilor de pace.

Cât rău a făcut deja vrăjmașul prin neînțelegeri! Pentru a aduce pieirea asupra poporului lui Dumnezeu, el seamănă neîncredere, nemulțumiri, invidie, certuri, bănuieli rele (1 Timotei 6.4), iar acestea îi deschid ușa pentru lucrarea lui îngrozitoare. O, dacă am avea înțelepciunea de a-i recunoaște întotdeauna intențiile la timp, pentru a nu-i oferi avantaje prin comportamentul nostru! În astfel de vremuri, trebuie să cerem înțelepciune de sus (Iacov 3.17) și să fim atenți la cuvintele care ies din gura noastră! Un cuvânt mic – cât de mult poate distruge! Lucruri foarte mărunte, care ar fi putut fi atât de ușor făcute altfel, devin ziduri între frate și frate. Lucruri care nu merită să fie menționate sunt exagerate peste măsură, și aceasta adesea doar pentru a dovedi că se are dreptate – și, vai, nu face decât să se dezvăluie propria inimă mândră și împietrită, care nu vrea să renunțe la sine. Cât de adevărat este când Iacov spune că un mădular mic — limba — „este un foc”, „aprins de gheenă”, „întinează tot trupul”, este „un rău de nestăpânit, plină de otravă aducătoare de moarte” și poate „aprinde o pădure mare” (Iacov 3.5 și versetele următoare).

Lipsa de pace este îngrozitoare. Câtă iubire și bucurie au fost distruse din cauza ei și câte inimi și conștiințe au fost deja pătate de ea! Acolo unde este lipsă de pace, acolo se duce lipsă de harul lui Dumnezeu. O, de am urmări mult mai mult pacea cu toți și de am avea grijă „ca să nu ducă vreunul lipsă de harul lui Dumnezeu, ca nu cumva vreo rădăcină de amărăciune, încolțind, să vă tulbure și mulți să fie întinați de ea”. Dacă ceva stă între mine și fratele meu, atunci stă și o umbră între mine și Domnul. „Să urmărim cele ale păcii și cele ale zidirii unuia de către altul” (Romani 14.19), pentru ca să nu fim împiedicați să urmărim sfințenia, fără de care nimeni nu-L va vedea pe Domnul!

Titlul original: „*Jaget dem Frieden nach ...*”.

Sursa: Handreichungen – Biblische Fragen und Antworten, pag. 121-122, Vol. 18, Anul 1933.